

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Concilivm Romanvm IV. Svb Damaso.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

ANNO CHRISTI 381.
hac igitur occasione patres Concilii hunc Canonem edidisse, non est dubitandum.

¹ *Item lectum est, ut hi qui per.*] auctoritate Seueri constat, in hac Synodo constitutum fuisse, vt Priscillianistas hæreticos synodali iudicio condemnatos, nemo sub periculo anathematis in communionem susciperet. Idem hoc Canone statutum fuisse constat. Dubium igitur nullum est, hunc Conuentum eundem fuisse, quem Seuerus describit. Can. 5.

^m *Si quis de clericis propter luxum.*] Contra eam sanctitatem, quam Priscillianus eiusve sectatores, teste Sulpitio, in habitu affectabant, hic Canon constitutus fuit. Can. 6.

ⁿ *Ne quis doctoris.*] Hunc Canonem contra feminas Priscillianistarum doctrinæ sectatrices, munus docendi sibi vsurpantes, decretum fuisse, nemo dubitare potest. Priscillianus enim, teste Sulpitio, laicus erat, adeoque ad docendi munus nequaquam admittendus. Hunc cum illi ad confirmandas vires suas episcopum in Abilensi oppido constituissent, optimo iure tales doctores hic reiciuntur. Can. 7.

^o *Nisi quadraginta annorum.*] Concilium Carthaginense III. Can. 8.
4. Item placuit, vt ante annos 25. ætatis, nec diaconi ordinentur, nec virgines consecrentur. Et in 4. c. 11. de eorum ordinatione & vestitu. Et in decretis Zosimi papæ c. 26. Virgines velari possunt ab episcopo infra annos 25. si necessitas vrget. Et quod ei non obsit Conciliū, quod est de isto annorum numero constitutum: Tridentino Concilio ætas emittendi professionem est immutata sess. 25. Hæc Garfias in notis.

ANNO CHRISTI 381.
CONCILIVM ROMANVM IV.
S V B D A M A S O.

N O T Æ.

^a *Concilium.*] Cum Damasus de rebus in Synodo Constantinopolitana gestis nuntium accepisset, & inter alia in contumeliam Paulini, Flavianum Meletio successorem designatum esse intellexisset, Concilium generale Romæ celebrandum indixit; idque fauore & patrocinio Gratiani & Theodosii imperatorum congregari & conuocari impetrauit. Præter Paulinum, Epiphanium & Acholium Thessalonicensem, ex oriente nemo adfuit: omnes quidem literis Damasi, quas ad illos transmisit imperator, vocati fuerunt; sed astuto consilio Constantinopoli indicta Synodo conuenientes, ne suas ecclesias pastoribus destitutas hæretici præforibus eorum excubantes incurfarent, missis isthinc Romam legatis hanc ob rem excusari petiuerunt; literasque synodicas earum rerum, quæ præcedente Constantinopolitano Concilio gestæ fuissent, ad Conc. Romanum transmiserunt. His literis synodalibus, quæ supra extant pag. 366. acceptis, legatisque eorum auditis, quid Romæ factum fuerit, non constat. Acta enim perierunt. Confessio fidei ad Paulinum scripta, non, quod existimat Theodoretus, ex hac, sed in Romana Causa Concilii.

Concil. Tom. 3.

Ggg ij

Confessio fidei ad Paulinum scripta, an

ex hoc Cō-
cilio data
fuerit.

Synodo III. scripta fuit. Ipse enim Paulinus huic interfuit. Hac Synodo enim Paulino sedem Antiochenam adiudicatam esse, ex Eua-
grii post obitum Pauli subrogatione colligere licet: ne totus orientis
ab unitate ecclesie se praeinderet, ab excommunicatione Flavia-
ni cessatum est, & schisma Antiochenae ecclesiae ad tempus certum
toleratum fuit. Damasus subodoratus affectatam ab orientalibus
Constantinopolitanae ecclesiae patriarchalem sedem ac dignitatem,
etsi nihil hac de re in sua ad Concilium synodica meminerit, Cano-
nem in collectione Cresconiana & Vaticano aliisque antiquis codici-
bus, post anathematismos supra descriptos extantem, edidisse vide-
tur hunc.

Post has omnes propheticas & euangelicas & apostoli-
cas, quas superius deprompsimus, scripturas, quibus ec-
clesia catholica per gratiam Dei fundata est; etiam inti-
mandum putauimus, quod quamuis per orbem catho-
licae diffusae ecclesiae quasi vnus thalamus Christi sit; san-
cta tamen Romana ecclesia nonnullis synodicis constitu-
tis ceteris ecclesiis praelata est: sed & euangelica voce Do-
mini saluatoris nostri primatum obtinuit: *Tu es Petrus, &*
super hanc petram aedificabo ecclesiam meam; & portae inferi non
praeualebunt eam: & tibi dabo claves regni caelorum: & qua-
cumque ligaueris super terram, erunt ligatae & in caelo; & qua-
cumque solueris super terram, erunt soluta & in caelo. Addita est
etiam societas beatissimi Pauli apostoli, vasis electionis,
qui non diuerso (sicut haeretici garriunt) sed vno tempore,
vno eodemque die, gloriosa morte cum Petro in vr-
be Roma sub Caesare Nerone agonisans, coronatus est;
& pariter supradictam Romanam ecclesiam Christo Do-
mino consecrarunt, aliisque omnibus in vniuerso mun-
do sua praesentia atque venerando triumpho praetulerunt.
Est ergo prima Petri apostoli sedes Romana ecclesia, non
habens maculam, neque rugam, neque aliud huiusmodi.
Secunda autem sedes apud Alexandriam beati Petri no-
mine a Marco eius discipulo atque euangelista consecra-
ta est: ipseque in Aegyptum directus a Petro apostolo, ver-
bum veritatis praedicauit, & gloriosum consummauit
martyrium. Tertia autem sedes est apud Antiochiam bea-
tissimi apostoli Petri, quae habetur honorabilis, eo quod
illam primitus quam Romam venisset, habitauerit, & il-
lic primum nomen Christianorum nouella gentis exor-
ditum est.

Math. 16.

ANNO CHRISTI 382.

In actis Damasi papæ, quæ in ecclesia recitari solebant, habentur decreta Romani Concilii hæc.

Decreta Romani Concilii IV. sub Damaso.

Vt decimæ atque primitiæ a fidelibus dentur : qui detrectant, anathemate feriantur. Qui fenori vacant, eadem sententia plectendos esse. Qui in ecclesia vanis sermonibus operam dant, ab ea eiici præcipiuntur. Omnes maleficos, sacrilegos, augures, aliisve superstitionibus vacantes, excommunicandos esse. Feminas illas, quæ a dæmone illusæ putant se noctu super animalia ferri, atque cum Herodiade circumuagari, eadem sententia plectendas esse.

Ex præscripto Nicæni Canonis, ut ibi ponitur, ne diebus festis ante tertiam horam missa canerentur; aliis vero diebus a media quarta usque ad ponam facere liceret: additumque decretum, quo iubetur in fine cuiusque psalmi apponi: Gloria patri & filio & Spiritui sancto. Vide Baron. anno 382. num. 1. 2. 3. 17. 18. 19. & 20.

CONCILIUM CONSTANTINOPOLITANVM II. SVB DAMASO.

NOTÆ.

Concilium.] Orientales a pontifice & imperatore ad Concilium generale Romæ indictum per literas vocati, Constantinopoli conuenerunt, ibique Concilium hoc coegerunt, semel atque iterum post alios orientales etiam Gregorio Nazianzeno citato; idque eo fine, ut iustis quibusdam prætextibus, de quibus supra dixi, declinarent Romanam Synodum, in qua de Flauiani electione aduersus Paulinum perperam facta, rationem reddere debuissent; deque Canonibus a se sancitis, num recte constituti essent, iudicandi fuissent. Statim cum conuenissent, ad Concilium Romæ congregatum legatos miserunt, qui iusta de causa orientales absentes excusarent: addiderunt iisdem, ut anno superiore in Concilio Constantinopolitano vniuersali gesta intelligerent, epistolam synodicam, quæ supra extat in Concil. Constant. I. pag. 366.

Qua occasione hoc Concilium habitum sit.